

ת"פ (חיפה) 71185-02-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 71185-02-25 מדינת ישראל נ'
פלוני(עציר)

לפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל

נגד

הנאשם
פלוני (עציר)

גזר דין

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1) והורשע בעבירה של איומים בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ותקיפה הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין.

עובדות כתב האישום המתוקן בתמצית:

הנאשם הינו בנה של המתלוננת. בתאריך 24.2.25, סמוך לשעה 6:00, בביתם ברח' ..., החל הנאשם לצעוק לעבר המתלוננת: "בגללך הלך לי 300 ₪ על סמים". המתלוננת בתגובה נכנסה לחדר השינה, שם ישן אביו של הנאשם.

בהמשך, יצאה המתלוננת מהחדר וניסתה לתת לנאשם כדורי הרגעה, אך האחרון המשיך לצרוח עליה, לכן נעלה עצמה בחדר השינה.

הנאשם החל לדפוק על הדלת ואיים על המתלוננת באופן שאמר לה: "כדאי לך לפתוח את הדלת, אחרת את תראי מה יהיה פה". כששאלה אותו המתלוננת מה הוא רוצה, שוב איים ואמר לה: "תפתחי את הדלת, אני סופר עד 3 ותראי מה יהיה לך".

לאחר מספר דקות, בעט הנאשם בדלת חדר השינה וגרם להיזק באופן שהדלת נסדקה וחלק מהמשקוף נשבר. כתוצאה מכך נפתחה הדלת והנאשם נכנס פנימה.

הנאשם תקף את המתלוננת באופן שנשכב עליה, כשרגליו על רגליה ובטנו על ביטנה, קשר באמצעות חבל את ידה האחת, ונאבק כדי לקשור יד זו אל ידה האחרת, ומשלא הצליח, אחז באולר, כיוון אותו למתלוננת ואיים בפגיעה בה באופן שאמר לה: "אימא, אני ארצח אותך, תביאי את היד". לאחר מכן, הניח את האולר על המיטה, אחז בחולצת הפיג'מה של המתלוננת באזור צווארה, ובשלב זה הצליחה המתלוננת לחמוק מהנאשם, כשהחולצה נשארה בידו וברחה למטבח.

עמוד 1

הנאשם רדף אחרי המתלוננת למטבח, אחז בסכין מטבח וכיוון את הסכין למותן שמאל של המתלוננת. בנסיבות אלה, אמרה המתלוננת לנאשם: "פלוני, אני אימא שלך, מה קורה לך", ניסתה להסיח את דעתו וביקשה ממנו לשתות מים, אך הנאשם אמר לה לא לזוז ממנו ושתשה מים מהברז.

בהמשך, משביקשה המתלוננת ללכת לשירותים, הלך אחריה הנאשם כשהוא אחז בסכין, ובאותה עת ניסתה המתלוננת לפתוח את מנעול הדלת כדי לברוח, אך הנאשם סגר את המנעול חזרה ואמר לה שאם היא רוצה להיכנס לשירותים, שתהיה עם דלת פתוחה.

לאחר מכן, התיישבה המתלוננת בכיסא, אז התעצבן הנאשם, רץ לחדר לחפש את הפלאפון שלו והמתלוננת ניצלה את העובדה שהנאשם עזב אותה וברחה החוצה והסתתרה מאחורי חומה.

משהבחינה ברכב שעבר במקום, ביקשה מנהגת, שזהותה אינה ידועה, שתסיע אותה מהר מהמקום כי בנה מנסה לרצוח אותה.

המתלוננת נסעה עד למכולת ברחוב ..., שם ביקשה מהמוכרת טלפון והתקשרה למשטרה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה גופנית של ממש, סימן אדום כתוצאה מהקשירה על פרק כף ידה.

תסקיר שירות המבחן:

לבקשת ב"כ הנאשם, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 31, רווק, אובחן כסובל ממחלת סכיזופרניה ומקבל קצבת נכות. בתקופה שקדמה לביצוע העבירות הנאשם לא נטל טיפול תרופתי ולא היה במעקב פסיכיאטרי רציף.

הנאשם מגיל צעיר החל להסתובב בחברה שולית, מגיל 14 התנסה בסמים דבר שהתעצם לאורך השנים, והוא ניהל אורח חיים התמכרותי ופורץ גבולות. מגיל 15 החל לסחור בסמים.

הנאשם עשה מספר ניסיונות להשתלב בקהילות ומסגרות לנפגעי סמים, אך בכולן גילה קשיי הסתגלות ועזב לאחר תקופה קצרה. לאחרונה עבר גמילה במסגרת אשפוזית "יוקרה" שם הצליח לסיים כנדרש אולם בהמשך, כאשר שהה ב"בית מאזן" התקשה לשמור על יציבות, חווה נסיגה בתפקודו וחזר להשתמש בסמים.

לחובת הנאשם 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות והפרת הוראות חוקיות.

במסגרת הרשעתו האחרונה בשנת 2021, חלק מהעבירות בוצעו כלפי המתלוננת, והוא נדון למאסר בפועל של 4 חודשים.

בהתייחס לעבירות בהן הורשע, הנאשם מסר כי בימים שקדמו להן היה במצב נפשי מעורער, בין היתר, על רקע שימוש בסמים מסוג קריסטל. עוד סיפר כי רב עם אמו על רקע כספי, והכחיש כי קשר את

המתלוננת בידיה. הנאשם נטה להשליך את האחריות על גורמים חיצוניים, תיאר כי היה "בקריז" והיה מנותק מהסיטואציה האלימה.

הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בתחום ההתמכרויות, ועל אף שתיאר כי התנצל בפני אמו על התנהלותו, ההתרשמות היא כי הנאשם התבטא מתוך ניתוק רגשי והתקשה להביע אמפתיה בגין ההתנהגות האלימה כלפיה, ואף האשים אותה כי הביאה אותו למצב הזה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על התנהלותו המכשילה והפוגענית בעת ביצוע העבירות, נטה למזער מחומרתן, ולהשתמש בצידוקים שונים.

עוד צוין בתסקיר כי גורם סיכון משמעותי בעניינו של הנאשם הם קיומם של דפוסי שימוש בעייתיים ומתמשכים בחומרים פסיכו-אקטיביים אשר משליכים על התנהלות בלתי מווסתת ועל חשיפה למצבי סיכון פוטנציאליים.

עוד צוין כי על אף ניסיונות טיפול, הנאשם לא הצליח לשמור על ניקיון מסמים לאורך זמן, וחזר שוב לדפוסי השימוש, דבר המלמד על קושי משמעותי ביציבות ושמירה על תהליך שינוי רציף.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל קושי בוויסות דחפים, נטה להתנהגות אימפולסיבית וחסרת רסן, ומתקשה להימנע ממצבי סיכון פוטנציאליים בהתנהלותו כלפי המתלוננת. עוד עולה התרשמות מקשיים באשר למידת יכולתו של הנאשם להיעזר בהליך טיפולי או פיקוחי, לצורך שינוי משמעותי בדפוסי התנהגותו, תחת פיקוח שירות המבחן.

שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת גבולות כלפי המתלוננת הוא גבוה.

לאור האמור, שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, אלא הומלץ על הטלת ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבה גבולות ברורים בדמות מאסר בפועל. עם זאת, הומלץ על שילובו בהליך טיפולי בתחום ההתמכרויות במסגרת שב"ס.

בישיבה מיום 1.7.25, בשים לב לאמור בתסקיר בדבר אי נטילת אחריות מלאה על המעשים, חזר הנאשם והודה בעובדות כתב האישום המתוקן.

ראיות לעונש:

המאשימה הגישה רישום פלילי של הנאשם הכולל 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, כאשר בגין חלקן ריצה מאסרים בפועל (טע/2).

עוד הוגשה תמונה המתעדת את החבלה שנגרמה למתלוננת (טע/1).

אמו של הנאשם אמרה כי היא סולחת לנאשם, ברצונה כי הנאשם ייגמל מסמים, ותימצא לו חלופה טיפולית.

אביו של הנאשם ציין כי עובר למעצרו הנאשם הביע רצון להיגמל, יש בו פוטנציאל, וכי ברצונו שיחזור

למוטב במהרה.

טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה כי מעשי הנאשם פגעו בזכותה של המתלוננת לשלמות גופה ובטחונה האישי, ובזכותה כי לא יופנה כלפיה מלל מאיים. עוד נטען כי הדברים מקבלים משנה תוקף שעה שמדובר בבנה של המתלוננת, אשר תקף אותה בכך שנשכב עליה, קשר את ידה האחת וניסה לקשור את ידה השנייה, איים עליה בפגיעה הן במלל והן באיומים באמצעות סכין, וכל זאת עשה בביתה. המאשימה הפנתה לפסיקה (טע/3) וביקשה לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל - 24 חודשי מאסר. לטענת המאשימה בתסקיר שירות המבחן נקבע כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת גבול, כאשר הנאשם בעל קושי בוויסות דחפים ונוטה להתנהגות אימפולסיבית, ומשכך לא ניתנה המלצה שיקומית או טיפולית בעניינו. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי קנס והתחייבות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (טע/4) וטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 ל - 14 חודשי מאסר בפועל. לעניין העונש בתוך המתחם, נטען כי הנאשם בן 31, הודה בפתח משפטו, חסך זמן שיפוטי יקר ואת הצורך בעדות עדי תביעה לרבות המתלוננת. עוד נטען, כי הנאשם סובל מתחלואה נפשית בגינה מקבל קצבת נכות, הוא מכור לסמים מגיל צעיר, ניסה בעבר להשתלב במספר מסגרות טיפוליות, שלא צלחו כאשר עובר למעצרו עבר הליך טיפולי באשפוזית, אשר לא השלים בעקבות מעצרו. לטענת ב"כ הנאשם היה מקום לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול במסגרת תיק זה, אך הדבר לא התאפשר. עוד נטען כי עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, לחובתו 3 הרשעות ועוד הרשעה אחת מבית משפט לנוער. עוד נטען כי הנאשם לקח אחריות על מעשיו והתנצל בפני אמו. ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם ואם יוחלט בעת גזירת העונש שלא להסתפק בימי מעצרו, ביקש כי העונש לא יחרוג חריגה גדולה מימי המעצר אותם כבר ריצה הנאשם, אשר כידוע תנאיו קשים ממאסר.

דברי הנאשם:

הנאשם הצטער על מעשיו, נטל אחריות על ביצוע העבירות, אמר כי הוא בקשר עם הוריו במהלך המעצר, הביע את רצונו ללכת לגמילה, ולחזור לאשפוזית "יוקרה". הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט בעת גזירת העונש.

דין והכרעה:

בית המשפט קובע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון ההלימה, שביישומו על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מ"י** (5.8.13)).

הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות הן זכות המתלוננת לשלמות גופה, ביטחונה, שלווה נפשה בביתה וחופש הפעולה והבחירה שלה. במיוחד נכונים הדברים כאשר המתלוננת היא אמו של הנאשם, והמעשים בוצעו בביתה.

בחינת נסיבות ביצוע העבירות:

הגם שלא קדם תכנון לביצוע העבירות על ידי הנאשם, הוא פעל באלימות חסרת רסן כלפי אמו אשר הלכה והסלימה במהלך פרק זמן לא מבוטל, והאירוע הסתיים רק לאחר שהמתלוננת הצליחה להימלט מתוך הבית. במהלך האירוע הנאשם הפעיל אלימות כלפי המתלוננת, תוך שהוא מרתק אותה למיטה עם גופו וקושר את ידה באמצעות חבל, מאיים עליה הן במלל והן באמצעות סכין כשהוא מכוון את הסכין כלפי גופה.

חומרה יתירה יש לראות בכך שהמעשים בוצעו כלפי המתלוננת, שהיא אמו של הנאשם, בביתה על רקע שימוש בסמים. למעשיו של הנאשם אף ישנו פן של השפלה, כאשר לא אפשר למתלוננת ללכת לשירותים עם דלת סגורה, כאשר הוא אוחז בחולצת הפיג'מה, והמתלוננת חמקה מהנאשם כשהפיג'מה נותרת בידיו, כאשר נאלצה לברוח מהבית ולהסתתר, לבקש כי אדם זר יסיע אותה ולהזמין משטרה והכל כתוצאה ממעשי הנאשם שהוא בנה.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה גופנית של ממש, סימן אדום כתוצאה מהקשירה על פרק כף ידה ובנוסף נגרם נזק למשקוף הדלת.

בנוסף, ניתן רק לשער את הפחד והאימה שאחזו במתלוננת בעת האירוע אשר לבסוף נאלצה לברוח מביתה כדי להימלט מפני האלימות של הנאשם.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מהנזק שעלול היה להיגרם מהתנהגות הנאשם, כאשר לעתים בין איום בסכין לשימוש בו, כפסע בלבד, ובמקרה זה האיום היה מוחשי ומיידי והנאשם חדל ממעשיו רק כי המתלוננת הצליחה לברוח מהבית. מכאן המסוכנות הרבה שנשקפת מהנאשם והנזק הפוטנציאלי החמור שעלול היה להתרחש.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים:

מעשיו של הנאשם חמורים ומכוערים. במקום לכבד את אמו כמצוות כל הדתות מקדמת דנא וכמצופה מכל אדם, הנאשם פעל באלימות כלפיה, איים עליה גם במילים וגם באמצעות סכין, קשר את ידה וגרם לה לחבלה ביד. על כן אני קובעת כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנוהגת:

· בעפ"ג 2988-12-10 **חיים קלימן נ' מדינת ישראל** (4.5.11) המערער הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בתקיפת אמו בכך שמשך בשיער ראשה, השליך אותה על הספה, וגרם לה לחבלה של ממש בקרקפת ראשה. בנוסף, המערער הורשע בכך שקודם לאירוע האמור, תקף את אמו בכך שבעט ברגלה וגרם לה לחבלה של ממש. בית משפט השלום השית על המערער עונש של 18 חודשי מאסר בפועל. ערעור המערער על חומרת העונש שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה.

· בעפ"ג 36144-11-23 **מדינת ישראל נ' קמפר** (11.1.24), אליו הפנתה המאשימה, המשיב הורשע בעבירה של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את אמו ועבירה של

היזק לרכוש. בין המשיב למתלוננת התגלע ויכוח על רקע זה שזרקה שקית זבל שהכילה סמים מסוכנים. המשיב תקף את המתלוננת במכת אגרוף מתחת לעין, סטר לה וגרם להמטומה בעין. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.** על המשיב נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל, והופעלו 6 חודשי מאסר מותנה בחופף. המדינה ערערה על קולת העונש. בית המשפט לא התערב במשך המאסר בפועל שנגזר, אך קבע כי המאסר המותנה לא יופעל בחופף אלא במצטבר, כך שנגזר על הנאשם לרצות 14 חודשי מאסר בפועל. בנוסף, בית המשפט החמיר את משך המאסר המותנה וקבע כי יעמוד על 10 חודשים במקום 6 חודשים.

· בעפ"ג 13926-02-15 **איפרח נ' מדינת ישראל** (14.5.15), אליו הפנה ב"כ הנאשם, המערער הורשע בעבירות של איומים ותקיפה חבלנית. המערער שניהל קשר זוגי עם המתלוננת, הטיח את ראשה באחד מקירות הדירה, השליך לעברה אגרטל, תפס את ידה בחוזקה ואיים עליה כי ידקור אותה וירצח אותה. בהמשך שב ותקף את המתלוננת פעם נוספת וגרם לה לחבלות של ממש. **בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המערער ערער על חומרת העונש. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור.

· בת"פ 49471-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (1.10.14) הנאשם הורשע, לאחר הודאתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שתקף את אביו, כשהוא מצוי בגילופין. הנאשם נשך אחת מאצבעות ידו הימנית של אביו וגרם לו לפצע מדמם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע מתקופה קצרה של מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 5.5 חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה של 3 חודשים במצטבר, לצד ענישה נלווית.

· בת"פ 8764-01-13 **מדינת ישראל נ' דוד אמזלג** (11.4.13) הנאשם הורשע על סמך הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם, שהיה מצוי בגילופין, לאחר ויכוח שהחל בינו לאביו על רקע סירובו של באחרון לתת לנאשם כסף לסיגריות, החל הנאשם להכות את אביו, קרע את חולצתו ואיים עליו. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו לאב חבלות. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין ממספר חודשי מאסר בפועל שבמקרים מסוימים ניתן לרצות בעבודות שירות ועד 24 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הושתו 5 חודשי מאסר בפועל וכן הופעלו במצטבר ובחופף מאסרים מותנים כך שסך הכל הושת על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל בצירוף מאסר על תנאי.

· בת"פ 410-02-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.7.15) הורשע הנאשם על סמך הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובריבוי עבירות איומים. על פי האישום הראשון לאחר שהנאשם הגיע לבית אמו וזו ביקשה ממנו לעזוב את הבית, הכה הנאשם את אמו מספר פעמים באמצעות אגרופיו וגרם לה לחבלות. בהתאם לאישום השני השמיע הנאשם בפני אחרים איומים כלפי אמו. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשם ישלח לתסקיר ובהעדר המלצה טיפולית תגביל עצמה המאשימה ל-12 חודשי מאסר בפועל. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש נע מתקופה קצרה של מאסר

בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל ובגין עבירת איומים נע ממאסר קצר ועד 10 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש הכולל לכל העבירות נע ממספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל. שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. על הנאשם נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

· בת"פ 31268-11-18 מדינת ישראל נ' אבטן (27.1.20), אליו הפנה ב"כ הנאשם, הורשע הנאשם בעבירות איומים, לאחר שאיים על המתלוננת עמה היה בהליך גירושים. **נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בפועל.** על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי. יצוין כי במקרה שבפניי הנאשם הורשע גם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש כך שקיים קושי להקיש ממקרה זה לעניינו.

לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המפורטים לעיל, ובשים לב לאופי האלימות שהופעלה כלפי המתלוננת, אלימות מילולית ואלימות באמצעות נשק קר והנזק שנגרם מביצוע העבירות ובשים לב למדיניות הענישה הנוהגת, **אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.**

חריגה ממתחם העונש ההולם:

בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לקולא שקלתי את הודאתו המיידית של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הליך מוקד, נטילת האחריות על מעשיו והבעת החרטה. הודאתו של הנאשם חסכה מזמנו השיפוטי של בית המשפט ומהצורך להעיד את המתלוננת שהיא אמו של הנאשם.

עוד שקלתי את העובדה כי הנאשם סובל מתחלואה כפולה וכי הוא מוכר במל"ל ומקבל קצבת נכות.

בנוסף, נתתי את דעתי לעמדת הוריו של הנאשם, אשר ביקשו להקל בעונשו, ואת רצונם להביאו לטיפול גמילה.

לחומרא, שקלתי את העובדה כי אין זו פעם הראשונה שהנאשם מעורב בפלילים, ולחובתו 4 הרשעות קודמות בגין עבירות אלימות, חלקן כלפי המתלוננת, וכי הוא ריצה בעבר מאסרים בפועל שלא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע עבירות פליליות.

עוד נתתי דעתי לאמור בתסקיר שירות המבחן, ממנו עולים דפוסי שימוש בעייתיים ומתמשכים של הנאשם בחומרים פסיכו-אקטיביים שמשליכים על התנהלות בלתי מווסתת וחשיפה למצבי סיכון. על אף ניסיונות טיפול בעבר, הנאשם לא הצליח לשמור על ניקיון מסמים לאורך זמן, דבר המלמד על קושי משמעותי ביציבות ושמירה על תהליך שינוי רציף. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות והתנהגות פורצת גבולות כלפי המתלוננת הוא גבוה. על כן שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על הטלת ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבה גבולות.

לאחר ששקלתי את כל השיקולים שפירטתי לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

1. 10 חודשי מאסר בפועל, מיום מעצרו בתאריך 24.2.25.

2. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית או מילולית כלפי בן משפחה, ויורשע בגינה.

בשים לב למצבו הכלכלי של הנאשם, לא מצאתי מקום להשית על הנאשם עונש כלכלי.

נוכח האמור בתסקיר שירות המבחן, אמליץ לשב"ס לשלב את הנאשם בטיפול במסגרת כותלי הכלא.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, כ' תמוז תשפ"ה, 16 יולי 2025, במעמד הצדדים.